

viure als pirineus

Viure als Pirineus, 02/02/22

Imma Obiols: “Estic molt a favor de la Candidatura Olímpica del Pirineu”

Hem parlat amb Imma Obiols, tècnica de ‘Tot Nòrdic’, la marca comercial de les set estacions d’esquí nòrdic de Catalunya. Hem pogut conèixer la seva opinió sobre el present i el futur de l’esquí de fons i les seves estacions i també de la candidatura dels JJOO d’Hivern al Pirineu.

Imma Obiols a l'estació d'esquí nòrdic d'Aransa (Cerdanya) /FS

Què és Tot Nòrdic?

Tot Nòrdic és la marca comercial de les estacions d'esquí nòrdic catalanes. Aquestes estacions estan agrupades dins d'una Mancomunitat de municipis, perquè es tracta en tots els casos d'estacions de titularitat municipal. Així Tot Nòrdic té dues potes, la d'agrupar aquests petits municipis i entitats municipals descentralitzades i també la de les estacions.

Quan va néixer la Mancomunitat?

La Mancomunitat va néixer el 1985 arran de l'impuls d'un municipi de Cerdanya i tres de l'Alt Urgell. En aquells inicis en formaven part quatre estacions d'aquestes dues comarques, ara agrupa les set existents a Catalunya i que

formen part de l'Alt Urgell, la Cerdanya i el Pallars Sobirà: Guils, Lles, Aransa, Sant Joan de l'Erm, Tuixent–LaVansa, Tavascan i Virós–Vall Ferrera. Totes les estacions exclusivament d'esquí nòrdic són propietat municipal, és a dir, gestionades per municipis petits amb pocs recursos materials i tècnics, o per empreses a través d'una concessió.

La Mancomunitat va néixer per donar suport als municipis i les seves estacions i com a motor de desenvolupament econòmic d'aquestes valls

Quins són els seus objectius?

La Mancomunitat va néixer per donar suport als municipis i les seves estacions i com a motor de desenvolupament econòmic d'aquestes valls. Té com a principal finalitat promocionar i dinamitzar la pràctica de l'esquí nòrdic i les activitats a les estacions, així com vetllar per tal que disposin de les infraestructures necessàries per al desenvolupament de les diferents activitats.

(Foto: Estació de Lles de Cerdanya / RFEDI)

En què consisteix la teva feina com tècnica de Tot Nòrdic?

Vaig arribar a la Mancomunitat aproximadament l'any 2007, de la mà de l'enyorat Frederic Roura, ell em va contagiar la passió i el pensament que aquestes estacions havien de tirar endavant. La meva feina consisteix a jugar sempre amb els dos actors: Mancomunitat i estacions. La Mancomunitat d'Estacions d'esquí Nòrdic m'atorga representativitat davant de les administracions i em dóna força per obtenir ajudes, sol·licitar subvencions, estar dins dels programes de promoció de l'esquí nòrdic, etc. Amb les set estacions d'esquí nòrdic de Catalunya és amb les que treballo el dia a dia.

Durant els primers anys l'objectiu era sobretot la pavimentació de les carreteres, els accessos, les infraestructures... Quines són ara les debilitats?

La debilitat és la neu. Ens costa molt garantir neu durant tota la temporada. Els canons per a neu artificial tenen un cost econòmic elevat, però es podria assumir amb l'ajut de les administracions. Ara bé, el problema principal és el manteniment i la gestió. Es tracta de tenir llum, tenir aigua, i pactar amb els parcs naturals i els espais protegits, per exemple per habilitar basses. El principal hàndicap de les estacions d'esquí nòrdic és que encara no estan prou professionalitzades, és a dir, tenim molt bons professionals treballant-hi, però la garantia de neu fa que sovint es barregi el voluntarisme amb el treball professional.

El principal hàndicap de les estacions d'esquí nòrdic és que encara no estan prou professionalitzades

La innivació seria una solució?

Sabem el cost de la innivació, la Generalitat ha fet estudis, això no obstant no podem començar la casa per la teulada. Per fer neu és necessari: dipòsits d'aigua, màquines amb capacitat per poder estendre la neu i, sobretot, tenir personal amb dedicació exclusiva produint-ne. L'actual model econòmic d'aquestes estacions no permet mantenir la fabricació de neu. La dificultat rau en el fet que estem parlant d'uns municipis molt petits, d'unes estacions poc rendibles i d'una gestió que es basa en bona part en el voluntarisme. Has de pensar que avui les estacions de nòrdic no persegueixen tant el retorn econòmic directe a les seves petites societats explotadores, sinó oferir uns llocs de treball a la gent del mateix territori. Malgrat tot, he de dir que avui dia Lles, Aransa, Sant Joan de L'Erm, Tuixent i Tavascan, disposen d'un canó que els permet fer neu a la base de l'estació i garantir, per exemple, els grups escolars.

Les estacions de nòrdic no persegueixen tant el retorn econòmic directe a les seves petites societats explotadores, sinó oferir uns llocs de treball a la gent del mateix territori.

Què suposaria la celebració d'uns JJOO d'Hivern al Pirineu per a l'esquí nòrdic?

El que està clar és que una candidatura olímpica a nosaltres ens beneficiaria de totes totes, ja sigui per la construcció d'algun circuit innivat, per l'augment de practicants, l'augment d'esportistes professionals i, sobretot, per donar a conèixer el Pirineu al món. Amb la perspectiva d'uns Jocs Olímpics d'Hivern segur que podríem tenir un o més circuits d'entrenament amb neu produïda en algunes de les nostres estacions. Si es construeixen aquests circuits, al darrere hi hauria un compromís de manteniment, que no el pot assumir la mateixa estació, i hi hauria els centres de tecnificació, les federacions, el Consejo Superior de Deportes, que aportarien recursos econòmics de manera regular per al seu funcionament. Es tractaria de mantenir aquest circuit, de la mateixa manera que passa avui amb el piragüisme d'aigües braves al Parc Olímpic del Segre de la Seu d'Urgell.

Amb la perspectiva d'uns Jocs Olímpics d'Hivern segur que podríem tenir un o més circuits d'entrenament amb neu produïda, en algunes de les nostres estacions.

El Josep Giró va ser el primer fondista pirinenc que va anar per primer cop a una Olimpíada el 1980 i un referent. Uns JJOO al Pirineu ajudarien a popularitzar l'esquí de fons?

L'esquí de fons ha anat guanyant adeptes d'uns anys ençà i el fet de treballar tots conjuntament també ha ajudat a popularitzar-lo. Ben segur que uns JJOO d'Hivern aquí al Pirineu suposaria un salt qualitatiu molt important que es traduiria en més practicants i més programes específics. Tenim molt clar que a les nostres estacions no es faran mai unes olimpíades perquè no són aptes, no ho són per alçada, perquè hem d'anar a una cota de 1.800 metres i perquè l'espai que demanen per a les proves de biatló i de fons, que han d'anar junts, és enorme. Ara bé, guanyarem en recursos per als nostres esportistes, popularitzarem l'esquí de fons, es farà feina a la base com mai s'ha fet i tot plegat repercutirà en les nostres estacions. Estic molt a favor de la candidatura olímpica al Pirineu i estic convençuda que les estacions de nòrdic tindrien un retorn rellevant d'aquest esdeveniment.

Tenim molt clar que a les nostres estacions no es faran mai unes olimpíades perquè no són aptes, no ho són per alçada i perquè l'espai que demanen per a les proves de biatló i de fons és enorme.

Però cal fer-ho bé...

Efectivament, no es poden fer a qualsevol preu. Nosaltres no podem fer uns Jocs com a Pequín, nosaltres hem d'aprofitar les nostres infraestructures existents. Les candidatures ja no poden presentar infraestructures que no estiguin programades. Aquí no es faran salts de trampolí, ni altres disciplines perquè les instal·lacions no s'utilitzarien mai més. Si convé aniran als Alps a fer aquestes proves. Crec que el Govern té un deute amb els Pirineus i si la Candidatura Olímpica ha de servir de palanca per activar infraestructures necessàries de fa molts anys, benvinguda sigui.

(Foto: Estació d'esquí nòrdic d'Aransa / Tot Nòrdic)

Quines són les bondats de practicar l'esquí de fons?

Practicar l'esquí nòrdic és fantàstic. Fas esport en un entorn natural extraordinari i lluny de massificacions. És una disciplina molt completa, on es treballen totes les parts del cos i sense impacte. Una activitat física que es pot practicar a qualsevol edat, en família, amb amics o tot sol, escoltant les branques dels arbres o el bategar del cor.